

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 628/2013 AL COMISIEI

din 28 iunie 2013

privind metodele de lucru ale Agenției Europene de Siguranță a Aviației pentru efectuarea inspecțiilor de standardizare și pentru monitorizarea aplicării normelor din Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 736/2006 al Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 privind normele comune în domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației și de abrogare a Directivei 91/670/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1592/2002 și a Directivei 2004/36/CE ⁽¹⁾, în special articolul 24 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Articolul 24 alineatul (1) și articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 216/2008 prevăd obligația Agenției Europene de Siguranță a Aviației (denumită în continuare „agenția”) de a asista Comisia la monitorizarea aplicării dispozițiilor sale, precum și a normelor sale de aplicare, de către autoritățile competente ale statelor membre, prin efectuarea de inspecții de standardizare.
- (2) Articolul 54 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008 prevede că, atunci când o inspecție la o autoritate competentă dintr-un stat membru presupune și inspectarea unei întreprinderi sau a unei asocieri de întreprinderi, agenția ar trebui să urmeze dispozițiile articolului 55.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 736/2006 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește metodele de lucru ale agenției pentru desfășurarea inspecțiilor de standardizare (denumite în continuare „metodele de lucru actuale”).
- (4) De la adoptarea metodelor de lucru actuale au trecut șase ani. Între timp, au fost adoptate modificări considerabile ale normelor comune; de asemenea, au fost adoptate o serie de acorduri internaționale; iar Agenția și statele membre au acumulat o experiență valoroasă care trebuie luată în considerare.
- (5) Atunci când a fost adoptat Regulamentul (CE) nr. 736/2006, normele comune în domeniul aviației civile erau limitate la navigabilitatea inițială și la menținerea navigabilității. Regulamentul (CE) nr. 1702/2003 al Comisiei ⁽³⁾ a stabilit normele de aplicare pentru certi-

ficarea de navigabilitate și de mediu a aeronavelor și a produselor, reperelor și dispozitivelor conexe, precum și pentru certificarea întreprinderilor de proiectare și producție; Regulamentul (CE) nr. 2042/2003 ⁽⁴⁾ al Comisiei a stabilit normele de aplicare pentru menținerea navigabilității aeronavelor și a produselor, reperelor și dispozitivelor aeronautice și pentru autorizarea întreprinderilor și a personalului cu atribuții în domeniu.

- (6) De atunci, Regulamentul (CE) nr. 1592/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2002 privind normele comune în domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației ⁽⁵⁾ a fost înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 216/2008, iar normele comune au fost extinse în două rânduri: prima oară pentru a include personalul navigant, operațiunile aeriene și inspecțiile la platformă; iar a doua oară pentru a include managementul traficului aerian și serviciile de navigație aeriană (ATM/ANS), precum și siguranța aeroportuară; în urma acestei a doua modificări, Comisia a adoptat mai multe norme de aplicare corespunzând noilor domenii de competență respective, precum Regulamentul (UE) nr. 805/2011 al Comisiei din 10 august 2011 de stabilire a normelor detaliate privind licențele controlorilor de trafic aerian și anumite certificate ⁽⁶⁾, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1034/2011 al Comisiei ⁽⁷⁾ care stabilește proceduri administrative pentru supravegherea siguranței în managementul traficului aerian și în serviciile de navigație aeriană, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1035/2011 al Comisiei din 17 octombrie 2011 de stabilire a cerințelor comune pentru furnizarea de servicii de navigație aeriană ⁽⁸⁾, Regulamentul (UE) nr. 691/2010 al Comisiei din 29 iulie 2010 de stabilire a unui sistem de performanță pentru serviciile de navigație aeriană și pentru funcțiile de rețea și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2096/2005 de stabilire a unor cerințe comune pentru furnizarea de servicii de navigație aeriană ⁽⁹⁾, Regulamentul (CEE) nr. 3922/91 al Consiliului din 16 decembrie 1991 privind armonizarea cerințelor tehnice și a procedurilor administrative în domeniul aviației civile ⁽¹⁰⁾, modificat prin Regulamentul (CE) nr. 859/2008 al Comisiei ⁽¹¹⁾, Directiva 2004/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind siguranța aeronavelor țărilor terțe care folosesc aeroporturile comunitare ⁽¹²⁾, modificată prin Directiva

⁽¹⁾ JO L 79, 19.3.2008, p. 1.⁽²⁾ JO L 129, 17.5.2006, p. 10.⁽³⁾ JO L 243, 27.9.2003, p. 6.⁽⁴⁾ JO L 315, 28.11.2003, p. 1.⁽⁵⁾ JO L 240, 7.9.2002, p. 1.⁽⁶⁾ JO L 206, 11.8.2011, p. 21.⁽⁷⁾ JO L 271, 18.10.2011, p. 15.⁽⁸⁾ JO L 271, 18.10.2011, p. 23.⁽⁹⁾ JO L 201, 3.8.2010, p. 1.⁽¹⁰⁾ JO L 373, 31.12.1991, p. 4.⁽¹¹⁾ JO L 254, 20.9.2008, p. 1.⁽¹²⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 76.

- 2008/49/CE a Comisiei din 16 aprilie 2008 de modificare a anexei II la Directiva 2004/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind criteriile de efectuare a inspecțiilor la sol pe aeronavele care folosesc aeroporturile comunitare⁽¹⁾, Regulamentul (UE) nr. 965/2012 al Comisiei din 5 octombrie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene⁽²⁾ și Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 al Comisiei din 3 noiembrie 2011 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la personalul navigant din aviația civilă⁽³⁾.
- (7) Regulamentul (CE) nr. 216/2008 a introdus, de asemenea, o serie de noi dispoziții care trebuie să se reflecte în metodele de lucru ale Agenției pentru efectuarea de inspecții de standardizare. În special, articolul 11 stabilește condițiile pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor eliberate de autoritățile competente ale statelor membre, precum și condițiile pentru suspendarea acestei recunoașteri, caz în care inspecțiile de standardizare constituie un instrument important pentru luarea acestor decizii. Articolul 15 instituie o rețea de informare care oferă informații utile ce trebuie luate în considerare pentru inspecțiile de standardizare, fiind în același timp posibil ca unele rezultate ale acestor inspecții de standardizare să trebuiască să fie puse la dispoziție fără întârziere prin intermediul acestei rețele de informare. Articolul 27 alineatul (3) stabilește faptul că Agenția trebuie să sprijine statele membre în îndeplinirea obligațiilor care le revin față de OACI.
- (8) Fără a aduce atingere unor modificări suplimentare ale normelor comune astfel cum sunt stabilite de Regulamentul (CE) nr. 216/2008 și de normele sale de aplicare, Agenția ar trebui să sprijine Comisia în monitorizarea implementării altor cerințe de siguranță a aviației care decurg, de exemplu, din legislația privind cerul unic european sau din legislația privind investigarea accidentelor și raportarea evenimentelor.
- (9) Începând din 2006, și politica europeană externă în domeniul aviației a înregistrat evoluții semnificative, în ceea ce privește atât Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), cât și statele din vecinătatea Uniunii Europene și anumiți parteneri-cheie de la nivel mondial.
- (10) În 2010 a fost semnat un memorandum de cooperare cu Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI)⁽⁴⁾, care creează cadrul unei cooperări structurate între părți, în special în ceea ce privește schimbul de informații referitoare la siguranță, cu scopul de a se evita suprapunerea sarcinilor, dacă este posibil; ca urmare a semnării acestui memorandum, gradul de interconectare dintre programul Agenției privind inspecțiile de standardizare și programul universal de auditare a supravegherii siguranței al OACI (USOAP — *Universal Safety Oversight Audit Programme*) ar trebui să crească. Metodele de lucru pentru inspecție ar trebui de asemenea să ia în considerare documentul OACI 9735 — Manualul de monitorizare continuă USOAP.
- (11) În ceea ce privește statele care sunt incluse în politica de vecinătate și de extindere a UE, în special statele care sunt părți la Acordul privind spațiul aerian comun european, inspecțiile de standardizare ar trebui organizate în conformitate cu aceleași metode de lucru și în conformitate cu aceleași standarde ca pentru statele membre, sub rezerva unor acorduri sau acorduri de lucru corespunzătoare.
- (12) În ceea ce privește statele care au semnat acorduri bilaterale privind siguranța aeriană ce prevăd acceptarea reciprocă a anumitor rezultate ale certificării și aprobări, inspecțiile de standardizare ar trebui să sprijine monitorizarea implementării acordului respectiv, iar rezultatele ar trebui raportate comitetului bilateral de supraveghere corespunzător, în vederea unor posibile modificări. Inspecțiile din acele state membre ale căror rezultate ale certificării și aprobări sunt acceptate în cadrul acordurilor bilaterale ar trebui să includă verificări suplimentare pentru a se asigura că autoritățile competente își îndeplinesc în mod corect responsabilitățile care le revin în temeiul acordurilor bilaterale.
- (13) În vederea monitorizării eficiente a aplicării Regulamentului (CE) nr. 216/2008 și a normelor sale de aplicare, precum și a altor norme de siguranță a aviației care decurg din reglementări și acorduri existente, este necesar să se revizuiască metodele de lucru actuale, în special pentru a se asigura că acestea devin mai sistemice, urmăresc o abordare de monitorizare mai continuă, axată în mai mare măsură asupra performanțelor în materie de siguranță, asigură o utilizare mai eficientă a resurselor pentru a nu genera o sarcină nejustificată pentru autoritățile competente și includ o buclă de feedback către activitățile de reglementare ale Agenției. Echipele de inspecție ar trebui să fie formate din personal cu pregătire și calificare adecvată, iar Agenția trebuie făcută tot posibilul pentru a asigura o participare echilibrată a personalului autorizat din diferite state membre.
- (14) Metodele de lucru ar trebui să reflecte definițiile și principiile de audit specificate în standardul ISO 19011.
- (15) Dincolo de nivelul inspecțiilor, metodele de lucru ar trebui să se bazeze pe monitorizarea la nivel de sistem și la nivel de constatare.
- (16) Metodele de lucru ar trebui să ofere mai multă flexibilitate Agenției pentru luarea de măsuri în cazurile în care acest lucru ține de competența sa tehnică, menținând în același timp securitatea juridică aferentă metodelor de lucru.
- (17) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 736/2006 ar trebui abrogat.
- (18) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 65 din Regulamentul (CE) nr. 216/2008,

(1) JO L 109, 19.4.2008, p. 17.

(2) JO L 296, 25.10.2012, p. 1.

(3) JO L 311, 25.11.2011, p. 1.

(4) Decizia 2011/531/UE a Consiliului, JO L 232, 9.9.2011, p. 8.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește metodele de lucru pentru:
- (a) monitorizarea aplicării, de către autoritățile competente ale statelor membre, a Regulamentului (CE) nr. 216/2008 și a normelor sale de aplicare în domeniile reglementate de articolul 1 alineatul (1) din respectivul regulament;
 - (b) realizarea inspecțiilor de standardizare la autoritățile competente din statele membre;
 - (c) verificarea că autoritățile competente ale statelor membre emit și supraveghează certificatele în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 216/2008 și cu normele sale de aplicare;
 - (d) contribuirea la evaluarea impactului implementării Regulamentului (CE) nr. 216/2008 și a normelor sale de aplicare de către autoritățile competente din statele membre.
- (2) Metodele de lucru stabilite în prezentul regulament se aplică de asemenea, în măsura în care este posibil, atunci când Agenția trebuie să îndeplinească sarcina de a monitoriza aplicarea cerințelor de siguranță a aviației stabilite de alte acte legislative ale UE, de acorduri încheiate de Uniune sau de acorduri de lucru încheiate de Agenție.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „inspecție” înseamnă inspecția de standardizare menționată la articolul 24 alineatul (1) și la articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 216/2008, inclusiv inspecția la întreprinderi sau asocieri de întreprinderi menționată la articolul 54 alineatul (4) și la articolul 55 din același regulament, efectuată de Agenție;
2. „autoritate competentă” înseamnă entitatea desemnată de statul membru ca fiind competentă pentru implementarea Regulamentului (CE) nr. 216/2008 și a normelor sale de aplicare;
3. „personal autorizat” înseamnă persoanele autorizate de Agenție să efectueze inspecții, inclusiv personal detașat;
4. „personal detașat” înseamnă funcționarii puși la dispoziție de autoritățile competente ale statelor membre, de Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), de alte organizații internaționale de aviație civilă sau de autoritățile competente din țări terțe care au încheiat acorduri cu Uniunea sau acorduri de lucru cu Agenția, care sunt desemnați de aceste autorități să ofere asistență Agenției pentru realizarea inspecțiilor;
5. „probă” înseamnă înregistrări, declarații de fapt sau alte informații care sunt relevante și verificabile;
6. „constatare” înseamnă rezultatul comparației dintre probele disponibile și cerințele aplicabile;

7. „corecție” înseamnă o acțiune având ca scop eliminarea unei neconformități constatate în raport cu cerințele aplicabile;
8. „măsură corectivă” înseamnă o acțiune având ca scop eliminarea cauzei unei neconformități constatate în raport cu cerințele aplicabile, pentru a preveni repetarea acesteia;
9. „problemă imediată de siguranță” înseamnă o situație în care există probe că un produs, un serviciu, un sistem, un element constitutiv, un echipament sau o instalație este fie într-o asemenea stare, fie este exploatat(ă), furnizat(ă) sau întreținut(ă) într-un asemenea mod încât persoanele s-ar putea afla în pericol dacă situația nu este corectată imediat.

Articolul 3

Principii aplicabile monitorizării

- (1) Agenția monitorizează aplicarea de către autoritățile competente a cerințelor menționate la articolul 1, precum și implementarea lor uniformă în conformitate cu metodologia prevăzută în prezentul regulament și prezintă un raport în acest sens.
- (2) Monitorizarea trebuie să fie continuă și bazată pe riscuri, realizată pe baza informațiilor de care dispune Agenția. Ea trebuie să implice evaluarea capacității autorităților competente de a își îndeplini responsabilitățile de supraveghere în materie de siguranță, realizarea inspecțiilor necesare, precum și luarea de măsuri privind constatările rezultate în urma inspecțiilor, pentru a asigura implementarea la timp a corecțiilor și a măsurilor corective corespunzătoare.
- (3) Monitorizarea trebuie să urmeze o abordare sistemică, abordând toate domeniile și elementele critice ale sistemului de supraveghere a siguranței definite de OACI. O atenție specială trebuie acordată interfețelor dintre domenii.
- (4) Monitorizarea se efectuează în mod transparent, eficient, eficace, armonizat și consecvent.
- (5) Agenția analizează rezultatul activităților sale de monitorizare pentru a identifica necesitățile de îmbunătățire a reglementărilor.

Articolul 4

Principii aplicabile inspecțiilor și constatărilor

- (1) Inspecțiile la autoritățile competente trebuie să țină seama de rezultatele inspecțiilor anterioare și să abordeze în special modificările cerințelor de reglementare și ale capacității autorității competente de a își îndeplini sarcinile de supraveghere în materie de siguranță și trebuie să fie proporționale cu nivelul și complexitatea industriei pe care o supraveghează, asigurându-se ca prioritate un nivel ridicat și uniform de siguranță pentru transportul aerian comercial.
- (2) Inspecțiile pot include inspecții la întreprinderi sau la asocieri de întreprinderi aflate sub supravegherea autorităților competente inspectate.

(3) Inspecțiile pot include, atunci când părțile interesate convin acest lucru, inspecții ale instalațiilor militare deschise spre utilizare publicului sau ale serviciilor furnizate de personalul militar publicului, pentru a verifica respectarea cerințelor de la articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008.

(4) Inspecțiile se efectuează de o echipă compusă din personal autorizat de Agenție, fiecare membru trebuind să fie calificat și format în domeniul sau domeniile sale respective. Personalul autorizat trebuie să aplice principiile de independență, integritate, conduită etică, diligență necesară, prezentare fidelă și confidențialitate.

(5) În cazul în care Agenția constată că unul sau mai multe certificate nu sunt în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 216/2008 și cu normele de aplicare ale acestuia, constatarea de neconformitate respectivă trebuie raportată autorității competente în cauză. În cazul în care neconformitatea constatată nu este corectată în timp util, Agenția formulează recomandări în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008, pentru a permite adoptarea unei decizii privind recunoașterea reciprocă a certificatului sau certificatelor respective.

(6) Agenția clasifică și urmărește constatările de neconformitate identificate în cursul inspecțiilor menționate la alineatele (1), (2) și (3) în funcție de impactul acestora asupra siguranței, constatările legate de siguranță trebuind să fie prioritare. De asemenea, Agenția informează fără întârziere autoritățile competente ale statelor membre în cazul în care corecția unei probleme imediate de siguranță nu a fost realizată în mod satisfăcător.

(7) Prezentul regulament nu aduce atingere articolelor 15 și 58 din Regulamentul (CE) nr. 216/2008, Deciziei 2001/844/CE, CECO, Euratom a Comisiei⁽¹⁾, Regulamentului (CE) nr. 2111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ și Regulamentului (CE) nr. 473/2006 al Comisiei⁽³⁾.

Articolul 5

Schimbul de informații

(1) Autoritățile competente ale statelor membre furnizează Agenției toate informațiile necesare relevante pentru activitatea lor de supraveghere a siguranței, abordând toate elementele critice ale sistemului lor de supraveghere a siguranței, inclusiv întreprinderile sau asocierile de întreprinderi aflate sub supravegherea lor. Informațiile trebuie furnizate în forma și modalitatea precizate de Agenție, ținând seama de informațiile care au fost puse la dispoziția OACI.

(2) De asemenea, Agenția poate solicita informații ad-hoc de la autoritățile competente ale statelor membre. Atunci când prezintă o astfel de cerere de informații, Agenția indică temeiul juridic și scopul acestei cereri, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește termenul în care trebuie furnizate informațiile.

(3) Agenția furnizează autorităților competente ale statelor membre informații relevante pentru sprijinirea implementării uniforme a cerințelor aplicabile.

Articolul 6

Coordonatorul național pentru standardizare

(1) Statele membre desemnează un coordonator național pentru standardizare, care să acționeze ca principal punct de contact pentru toate activitățile de standardizare și în special pentru a coordona schimbul de informații menționate la articolul 5 alineatul (1). Coordonatorul național pentru standardizare este responsabil pentru:

(a) păstrarea și actualizarea informațiilor furnizate Agenției în mod continuu, inclusiv informațiile solicitate în conformitate cu articolele 3, 4 și 5, planurile de măsuri corective și corecțiile, precum și probe privind implementarea măsurilor corective convenite;

(b) furnizarea de asistență Agenției în toate etapele unei inspecții și garantarea faptului că echipa de inspecție este însoțită pe parcursul întregii inspecții la fața locului.

(2) Autoritățile competente se asigură că există linii clare de comunicare între coordonatorul național pentru standardizare desemnat și organizația lor internă, pentru ca acesta să își îndeplinească responsabilitățile în mod corespunzător.

Articolul 7

Monitorizare continuă

(1) Monitorizarea continuă menționată la articolul 3 trebuie să cuprindă următoarele:

(a) colectarea și analizarea datelor și informațiilor furnizate de autoritățile competente ale statelor membre, de Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), de Comisie sau de alte surse pertinente;

(b) evaluarea capacității autorității competente de a își îndeplini responsabilitățile de supraveghere a siguranței;

(c) în funcție de evaluarea menționată la litera (b), stabilirea priorităților, planificarea și determinarea domeniului de aplicare pentru inspecții;

(d) desfășurarea acestor inspecții, inclusiv raportarea aferentă;

(e) urmărirea și închiderea constatărilor de neconformitate rezultate în urma inspecțiilor.

(2) Pentru evaluarea menționată la litera (b) de la alineatul (1), Agenția elaborează, dezvoltă și menține un model unic, ținând seama cel puțin de următoarele elemente:

(a) dimensiunea și complexitatea sectorului aviației;

(b) incidentele grave, accidentele, accidentele mortale și decesele aferente;

(c) rezultatele inspecțiilor la platformă;

(d) rezultatele inspecțiilor anterioare;

(e) capacitatea autorităților competente de a implementa în mod eficace corecții și măsuri corective;

⁽¹⁾ JO L 317, 3.12.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 344, 27.12.2005, p. 15.

⁽³⁾ JO L 84, 23.3.2006, p. 8.

(f) rezultatul auditurilor efectuate în temeiul convențiilor internaționale sau al programelor naționale de evaluare a siguranței;

(g) existența unor măsuri în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008 sau cu articolul 258 din tratat;

(3) Rezultatul modelului prezentat la alineatul (2), precum și datele de intrare și rezultatele evaluării se pun la dispoziția coordonatorului național pentru standardizare al statului membru în cauză.

(4) Agenția adaptează programul de inspecție în lumina monitorizării sale continue, reflectând atât îmbunătățirile, cât și deteriorările performanței în materie de siguranță. Agenția ia măsuri adecvate atunci când există probe că performanța în materie de siguranță se deteriorează.

Articolul 8

Programul de inspecție

(1) Agenția stabilește, în coordonare cu Comisia, un program multianual care indică inspecțiile menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (a), precum și un program anual care indică inspecțiile menționate la articolul 10 alineatul (1) literele (a) și (b).

(2) Programele de inspecție trebuie să precizeze statul membru (statele membre) în cauză, tipul de inspecție, domeniile care trebuie inspectate și calendarul prevăzut pentru etapa de la fața locului, luând în considerare modelul menționat la articolul 7.

(3) Programele de inspecție pot fi ajustate de Agenție pentru a ține seama de riscurile emergente constatate prin monitorizarea continuă menționată la articolul 7.

(4) Programul anual este comunicat Comisiei, membrilor Consiliului de administrație al Agenției, ca parte a programului de activitate al Agenției în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008, și coordonatorului național pentru standardizare al statului membru în cauză.

Articolul 9

Domeniile de inspecție

(1) Agenția efectuează inspecții care abordează fiecare domeniu definit în capitolul II din Regulamentul (CE) nr. 216/2008. Aceste domenii includ:

(a) navigabilitatea, definită la articolul 5 din regulamentul menționat, și protecția mediului, definită la articolul 6 din același regulament;

(b) personalul navigant, definit la articolele 7 și 8 din regulamentul menționat;

(c) operațiunile aeriene, definite la articolele 8 și 9 din regulamentul menționat;

(d) inspecțiile la platformă, definite (ca „inspecții la sol”) la articolul 10 din regulamentul menționat;

(e) aerodromurile, definite la articolul 8a din regulamentul menționat;

(f) ATM/ANS și controlorii de trafic aerian, definiți la articolele 8b și 8c din regulamentul menționat.

Pot fi definite și alte domenii, în funcție de evoluțiile Regulamentului (CE) nr. 216/2008 sau la cererea Comisiei.

(2) Agenția se asigură că resursele sale sunt alocate în mod adecvat pentru monitorizarea și inspectarea diferitelor domenii în funcție de rezultatele monitorizării continue menționate la articolul 7.

Articolul 10

Tipuri de inspecție

(1) Agenția efectuează:

(a) inspecții cuprinzătoare, pentru inspectarea unui sau mai multor domenii; aceste inspecții se efectuează la intervale de timp stabilite pe baza rezultatelor monitorizării continue;

(b) inspecții punctuale, pentru inspectarea unor aspecte specifice din cadrul unui sau mai multor domenii și/sau pentru a evalua stadiul de implementare a corecțiilor și măsurilor corective convenite;

(c) inspecții ad-hoc, pentru investigarea aspectelor problematice specifice constatate prin monitorizarea continuă de către Agenție sau la cererea Comisiei.

(2) Fără a aduce atingere inspecțiilor menționate la alineatul (1), atunci când a colectat suficiente probe de neconformitate Agenția poate formula constatări în afara unei inspecții la fața locului.

Articolul 11

Criterii privind formarea, calificarea și autorizarea echipelor de inspecție

(1) Agenția stabilește criterii de calificare pentru personalul care participă la echipele de inspecție.

(2) Criteriile de calificare includ:

(a) cunoașterea cadrului instituțional și de reglementare, în special a prezentului regulament, precum și a acordurilor internaționale relevante;

(b) cunoștințe și experiență în domeniul tehnicilor de audit;

(c) competență tehnică și experiență practică în domeniu (domeniile) relevant(e) menționat(e) la articolul 9.

(3) Șefii echipelor trebuie să facă parte din personalul Agenției. Criteriile de calificare pentru aceștia trebuie să includă, în plus față de cele menționate la alineatul (2), capacități de gestionare a unei echipe și de comunicare într-un mediu internațional și în situații sensibile.

(4) Membrii echipei trebuie să facă parte din personalul Agenției sau să fie personal detașat.

(5) Atât șefii de echipă, cât și membrii echipelor trebuie să fi urmat o formare cu privire la cerințele aplicabile și la procedurile Agenției. Agenția asigură competența continuă a șefilor de echipă și a membrilor echipelor pentru a participa la inspecții ca personal autorizat. Agenția instituie programe corespunzătoare de formare continuă în acest scop.

(6) Personalul care îndeplinește criteriile de calificare și a beneficiat de o formare corespunzătoare poate fi autorizat de Agenție să facă parte din echipele de inspecție.

Articolul 12

Constituirea echipelor pentru inspecții

(1) Inspecțiile se efectuează de echipe constituite de Agenție, compuse din personal autorizat în conformitate cu articolul 11.

(2) Agenția determină componența echipei în vederea stabilirii numărului de membri ai echipei de care este nevoie pentru acoperirea competențelor tehnice și a volumului de muncă necesar, luând în considerare tipul de inspecție, domeniul de aplicare, numărul domeniilor avute în vedere și programul preconizat. Fiecare echipă are cel puțin un șef de echipă și un membru al echipei. În toate cazurile, Agenția asigură faptul că dimensiunea echipelor este proporționată cu domeniul inspecției.

(3) La constituirea echipelor, Agenția se asigură că nu există niciun conflict de interese, nici cu autoritățile competente inspectate, nici cu întreprinderile sau asocierile de întreprinderi inspectate.

(4) Agenția solicită, cu suficient timp înaintea unei inspecții, de la autoritățile sau organizațiile care au detașat personal, informații privind disponibilitatea membrilor echipei de a participa la etapa de inspecție la fața locului.

(5) Cheltuielile care decurg din participarea coordonatorilor naționali pentru standardizare menționați la articolul 14 alineatul (2) și la articolul 19 alineatul (2) și a personalului detașat pentru inspecțiile efectuate de Agenție sunt suportate de Agenție, în conformitate cu normele Uniunii și fără a aduce atingere procedurii bugetare anuale a Uniunii.

Articolul 13

Realizarea inspecțiilor

(1) Inspecțiile menționate la articolul 10 alineatul (1) literele (a) și (b) trebuie să includă următoarele etape:

(a) o etapă pregătitoare, cu durata minimă de 10 săptămâni înaintea inspecției;

(b) o etapă la fața locului;

(c) o etapă de raportare, cu durata maximă de 10 săptămâni de la încheierea etapei de la fața locului.

(2) Inspecțiile ad hoc menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (c) se anunță autorității competente în cauză cu un preaviz de 2 săptămâni, dar nu este necesar să respecte termenele și procedurile prevăzute la articolele 14, 15 și 16, cu excepția obligației de a prezenta un raport final.

(3) Constatările de neconformitate identificate în cursul inspecțiilor menționate la articolul 10 se raportează în conformitate cu articolul 16, sunt urmărite și închise în conformitate cu articolul 17 și clasificate în conformitate cu articolul 18.

Articolul 14

Etapă pregătitoare

(1) În cursul etapei pregătitoare a unei inspecții, Agenția:

(a) notifică inspecția autorității competente cu cel puțin 10 săptămâni înainte de etapa de la fața locului, inclusiv tipul inspecției, domeniul (domeniile) și aspectele vizate de inspecție;

(b) colectează informațiile necesare pentru pregătirea inspecției, ținând seama în mod corespunzător de informațiile obținute în urma monitorizării continue;

(c) definește domeniul de aplicare, amploarea și programul inspecției, inclusiv inspecția la întreprinderi sau asocieri de întreprinderi, ținând seama de informațiile obținute în urma monitorizării continue;

(d) stabilește dimensiunea și componența echipei de inspecție.

(2) În urma primirii notificării privind inspecția, autoritatea competentă trebuie să coopereze cu Agenția în vederea pregătirii rapide a etapei de la fața locului. Dacă se consideră necesar, se poate organiza o reuniune preliminară între echipa de inspecție și coordonatorul național pentru standardizare.

(3) Agenția pune la dispoziția autorității competente, cu cel puțin 2 săptămâni înainte de etapa de la fața locului, programul de inspecție și componența echipei.

Articolul 15

Etapă de la fața locului

(1) În cursul etapei de la fața locului a unei inspecții, Agenția:

(a) organizează o reuniune de deschidere cu coordonatorul național pentru standardizare și cu autoritatea competentă care face obiectul inspecției;

(b) examinează constatările de neconformitate identificate în cursul inspecțiilor anterioare care sunt încă deschise și analizează corecțiile și măsurile corective corespunzătoare;

(c) notifică autoritatea competentă cu privire la orice problemă imediată de siguranță, dacă în timpul inspecției se identifică o astfel de problemă;

(d) cu ocazia unei sesiuni de închidere, prezintă autorității competente inspectate o listă a constatărilor preliminare de neconformitate identificate sau examinate în cursul inspecției.

(2) În plus, Agenția poate:

(a) să inspecteze sediile principale și, în măsura în care se consideră necesar, orice birouri regionale ale autorității competente și ale entităților calificate cărora este posibil ca autoritatea competentă să le fi atribuit sarcini;

- (b) să inspecteze întreprinderi sau asocieri de întreprinderi aflate sub supravegherea autorității competente, ca parte a inspecției realizate la autoritatea competentă respectivă; în acest caz, autoritatea competentă poate însoți echipa de inspecție;
- (c) să realizeze interviuri cu personalul autorității competente inspectate și al entităților calificate, dacă este cazul, precum și al întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi vizitate, dacă este cazul;
- (d) să examineze legislația, procedurile, certificatele, evidențele, datele și orice alte materiale pertinente.

Articolul 16

Etapa de raportare

- (1) În cursul etapei de raportare a unei inspecții, Agenția trebuie ca, în termen de 6 săptămâni de la sesiunea de închidere a etapei de la fața locului, să analizeze constatările preliminare, să le clasifice și să elaboreze pe această bază un proiect de raport adresat autorității competente inspectate.
- (2) Proiectul de raport trebuie să conțină cel puțin:
 - (a) un rezumat care prezintă concluziile;
 - (b) detalii cu privire la realizarea inspecției, inclusiv tipul de inspecție, aspectele tratate, domeniul de aplicare și componența echipei;
 - (c) o analiză a fiecărui element critic în parte, cu accent pe principalele constatări;
 - (d) o listă a constatărilor de neconformitate identificate sau examinate în cursul inspecției, împreună cu clasificarea acestora;
 - (e) recomandări, inclusiv, dacă este necesar, privind recunoașterea reciprocă a certificatelor.
- (3) Constatările de neconformitate trebuie notificate prin intermediul proiectului de raport menționat la alineatul (2), cu excepția cazului în care au fost deja comunicate în scris de Agenție prin alte mijloace.
- (4) Autoritatea competentă poate prezenta Agenției observații în scris, în termen de două săptămâni de la notificare.
- (5) În termen de 10 săptămâni de la sesiunea de închidere, Agenția emite un raport final pe baza proiectului de raport menționat la alineatul (2), care reflectă observațiile autorității competente inspectate, dacă s-au primit astfel de observații. Agenția poate adapta descrierea constatărilor de neconformitate, precum și temeiul juridic, clasificarea sau situația acestora, după cum este necesar pentru a lua în considerare observațiile, precum și corecțiile sau măsurile corective prezentate în cursul etapei de raportare.
- (6) Agenția instituie și menține o situație a monitorizării continue pentru fiecare stat membru, care este furnizată, la cerere, statului membru în cauză și Comisiei.
- (7) Raportul final se adresează autorității competente inspectate și Comisiei, care poate transmite ulterior acest raport statului membru în cauză și altor autorități competente, după caz.

Articolul 17

Urmărirea și închiderea constatărilor

- (1) Pentru toate constatările de neconformitate clasificate în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) literele (b) și (c), autoritatea competentă trebuie să propună o corecție și o măsură corectivă în termen de cel mult patru săptămâni de la primirea notificării din partea Agenției.
- (2) Pentru toate constatările de neconformitate clasificate în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) litera (a), autoritatea competentă trebuie să propună o măsură corectivă în termen de cel mult 10 săptămâni de la primirea notificării din partea Agenției;
- (3) Autoritatea competentă informează la timp Agenția cu privire la finalizarea măsurilor corective și furnizează probe în acest sens.
- (4) Agenția:
 - (a) evaluează corecțiile și măsurile corective prezentate de autoritatea competentă sau solicită clarificări suplimentare în timp util;
 - (b) se declară de acord cu sau respinge corecțiile și/sau măsurile corective prezentate, în termen de 16 săptămâni de la notificare;
 - (c) monitorizează implementarea în mod satisfăcător a măsurilor corective;
 - (d) identifică eventualele necesități de măsuri suplimentare în conformitate cu articolul 22;
 - (e) raportează periodic autorității competente și Comisiei situația constatărilor de neconformitate și corecțiile/măsurile corective aferente, prin rapoarte de situație;
 - (f) închide constatările de neconformitate atunci când este satisfăcută de finalizarea măsurilor corective și de probele furnizate, înregistrează închiderea constatărilor de neconformitate și informează autoritatea competentă în consecință.
- (5) În sensul literei (c), Agenția poate solicita probe sau clarificări de la autoritatea competentă. Agenția poate decide, de asemenea, să verifice implementarea la fața locului prin intermediul unei inspecții.
- (6) În cazul în care constatările de neconformitate fac obiectul unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008 sau al tratatelor, Agenția asigură o urmărire corespunzătoare în consultare cu Comisia și nu închide nicio astfel de constatare fără a se consulta în prealabil cu Comisia.

Articolul 18

Clasificarea constatărilor

- (1) Toate constatările de neconformitate identificate de Agenție în cadrul inspecțiilor menționate la articolul 10 trebuie clasificate și raportate de către agenție, indiferent dacă țin de cerințe administrative sau de cerințe tehnice, într-una din următoarele clase:

- (a) clasa C: neconformitate cu cerințele aplicabile, prezentând în principal probleme de standardizare;
 - (b) clasa D: neconformitate cu cerințele aplicabile, prezentând probleme de standardizare probleme de siguranță dacă nu este corectată la timp;
 - (c) clasa G: problemă imediată de siguranță.
- (2) Raportarea, urmărirea și închiderea trebuie realizate într-o ordine prioritară în funcție de clasificarea acestora.

Articolul 19

Problemă imediată de siguranță

- (1) Atunci Agenția a notificat o problemă imediată de siguranță:
- (a) Agenția solicită autorității competente să ia măsuri corective adecvate, inclusiv să realizeze corecții imediate;
 - (b) autoritatea competentă aplică corecții eficace pentru a elimina neconformitatea constatată și transmite Agenției probe în acest sens.
- (2) În termen de două săptămâni de la notificarea problemei imediate de siguranță, Agenția poate solicita autorității competente să participe la o reuniune pentru evaluarea implementării corecțiilor imediate.
- (3) În cazul în care Agenția nu este mulțumită de corecții, aceasta înaintează recomandări Comisiei, inclusiv, dacă este necesar, o cerere cu privire la recunoașterea reciprocă a certificatului (certificatelor) eliberat(e) de autoritatea competentă. Agenția informează de îndată, de asemenea, autoritățile competente ale statelor membre.

Articolul 20

Evidențe

- (1) Agenția instituie un sistem de ținere a evidențelor care permite stocarea adecvată, accesibilitatea și trasabilitatea fiabilă a modificărilor privind:
- (a) pregătirea, calificarea și autorizarea șefilor de echipă și membrilor echipelor;
 - (b) programele de inspecție;
 - (c) rapoartele;
 - (d) constatările și probele aferente;
 - (e) măsurile corective și corecțiile convenite;
 - (f) închiderea constatărilor de neconformitate și probele aferente;
 - (g) recomandări cu privire la recunoașterea reciprocă a certificatelor;
 - (h) evaluările menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (b).
- (2) Toate evidențele se păstrează pe o perioadă de minimum 15 ani, sub rezerva legislației aplicabile privind protecția datelor.

Articolul 21

Accesul la informațiile conținute în rapoartele de inspecție

- (1) În cazul în care informațiile cuprinse într-un raport de inspecție se referă la o întreprindere sau la o asocierie de întreprinderi aflată sub supravegherea în materie de siguranță a unei țări terțe și intră în domeniul de aplicare a unui acord încheiat de Uniune în temeiul articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 216/2008, informațiile respective se pun la dispoziția țării terțe, ca parte la un astfel de acord, în conformitate cu dispozițiile relevante ale acestuia.
- (2) În cazul în care informațiile cuprinse într-un raport de inspecție intră în domeniul de aplicare al Memorandumului de cooperare dintre Uniunea Europeană și OACI, informațiile respective se pun la dispoziția OACI în conformitate cu dispozițiile acestui Memorandum de cooperare și a anexei corespunzătoare privind siguranța.
- (3) În cazul în care informațiile cuprinse într-un raport de inspecție se referă la investigații privind siguranța aflate în curs în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, informațiile respective se pun fără întârziere la dispoziția autorității responsabile cu investigația privind siguranța în cauză.
- (4) În sensul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, procesul decizional legat de un raport de inspecție nu se consideră a fi încheiat înainte de închiderea constatărilor de neconformitate aferente.

Articolul 22

Măsuri suplimentare

- (1) Agenția identifică orice deficiență în soluționarea unei constatări de neconformitate, precum:
- (a) nu s-a prezentat măsura corectivă în termenul menționat la articolul 17 alineatul (1);
 - (b) măsura corectivă nu a fost acceptată de Agenție în termenul menționat la articolul 17 alineatul (4) litera (b);
 - (c) măsura corectivă nu a fost implementată în mod corespunzător.
- (2) În cazurile menționate la alineatul (1), Agenția solicită autorității competente să furnizeze clarificări cu privire la această deficiență și să prezinte măsuri suplimentare, fixând un termen limită de răspuns.
- (3) Agenția evaluează consecința deficienței, împreună cu răspunsul furnizat de autoritatea competentă în termenul limită stabilit. Pe baza rezultatelor acestei evaluări, Agenția poate:
- (a) accepta măsurile suplimentare prezentate; sau
 - (b) emite un raport suplimentar adresat autorității competente în cauză și Comisiei. Acest raport trebuie să includă evaluarea Agenției și recomandări către Comisie, inclusiv, dacă se consideră necesar, recomandări cu privire la recunoașterea reciprocă a certificatului (certificatelor) eliberat(e) de autoritatea competentă.

⁽¹⁾ JO L 295, 12.11.2010, p. 35.

⁽²⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

(4) Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 2111/2005, după primirea raportului suplimentar menționat la alineatul (3) litera (b), Comisia poate lua următoarele măsuri:

- (a) transmiterea de observații statului membru respectiv sau solicitarea de explicații suplimentare pentru clarificarea tuturor constatărilor de neconformitate sau a unei părți din acestea;
- (b) adresarea către Agenție a unei solicitări de a realiza o inspecție ad-hoc pentru a verifica implementarea satisfăcătoare a corecțiilor și a măsurilor corective;
- (c) inițierea procedurii menționate la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008 pentru a decide dacă certificatele eliberate de autoritatea competentă îndeplinesc cerințele aplicabile;
- (d) inițierea unei proceduri în temeiul articolului 258 din tratat.

Articolul 23

Raportul anual

Agenția prezintă Comisiei, cel târziu până la data de 31 martie a fiecărui an, un raport anual privind activitățile de monitorizare continuă și inspecțiile realizate în anul precedent. Raportul trebuie să includă o analiză a rezultatelor activităților și inspecțiilor, reflectând capacitatea autorităților competente de a își îndeplini responsabilitățile de supraveghere a siguranței, precum și recomandări de posibile îmbunătățiri. Recomandările trebuie să identifice în special normele tehnice care ar trebui instituite sau modificate în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008, precum și măsurile Agenției care ar trebui instituite sau modificate în conformitate cu articolul 18 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 iunie 2013.

Articolul 24

Proceduri de lucru

Agenția își revizuieste procedurile de lucru pentru a implementa sarcinile care îi revin în temeiul articolelor 3-23, în termen de maximum șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 25

Dispoziții tranzitorii

(1) Constatările de neconformitate identificate de Agenție în temeiul Regulamentului (CE) nr. 736/2006 pentru care probele de închidere nu au fost prezentate Agenției până la momentul intrării în vigoare a prezentului regulament sunt considerate a fi fost efectuate în conformitate cu prezentul regulament și trebuie tratate în consecință.

(2) Planurile de măsuri corective convenite de Agenție în temeiul Regulamentului (CE) nr. 736/2006 se consideră a fi fost convenite în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Membrii echipelor și șefii de echipă autorizați de Agenție în temeiul Regulamentului (CE) nr. 736/2006 sunt considerați personal autorizat în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 26

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 736/2006 se abrogă.

Articolul 27

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO